

פ ר ו ט ו ק ו ל מ.ס. 103

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ה', י"ב בסיון תשל"ה - 22.5.75, משעה 12.00.
(בתל-אביב, במרכז לשלטון מקומי)

נ ו כ ח י ם - הכרי הוועדה:

- ה. גרוסמן - היו"ר
- י. בארי
- ל. דיציאן
- מ. ידיד
- ח. שמעוני

מוזמנים:

- א. וולף - משרד הבריאות
- י. שכטר - משרד הבריאות
- חמר פנחסוביץ - משרד המשפטים
- י. כפלאווי - " "
- ד"ר מלמד - המוסד לביטוח לאומי
- מר ליינדר - " "

מזכירת הוועדה:

רחל זודקביץ

ה ק צ ר נ י ת :

שולמית פרג

היו"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה.

רבותי, קבלתם את הנוסח המתוקן של סעיף 6, ואתם תגישו את הסתייגויותיכם. בינתיים קבלתי רק מח"כ שיצמח את הסתייגותו, ומאחרים טרם קבלתי.

א. וולף:

סעיף 22 - לגבי המלה "חבריה" - אנחנו בדקנו, ואמרתי כי אבדוק בעוד מקום שבו מופיעה המלה "חבריה" - ומצאנו כי אין מקום לחשש שהדבר יקופח. זה פשוט כפילוח להבנת הדברים.

בכל מקום שכתוב "חברים ומבוטחים", צריך למחוק את המלה "חברים", וזאת כדי לא לשבש את הדבר הזה. בפרק ד יש הענין הזה של חברות בקופת חולים.

מ. ידיד:

בכל מקום שיש גם שר העבודה, אני מבקש להוסיף גם שר הבריאות.

סעיף 23 -

ל. דיציאן:

מה הן סמכויותיו של המבקר הפנימי?

א. וולף:

בסעיף 22 כחוב על דרך ניהול של מוסדות ועל דרכי פעולה, ובסעיף 23 כתוב שלכל קופת חולים יהיה מבקר פנימי. הכוונה היא, שהמבקר הפנימי יבקר את המוסד.

אני מציע לא להכנס לפירוט. אנחנו מטילים חובה על קופת חולים שיהיה לה מבקר פנימי.

ל. דיציאן:

סמכויותיו ותפקידיו ייקבעו בתקנות ע"י שר הבריאות.

ענין זה של מבקר פנימי התעורר בכל המסכת של חברות ממשלתיות וגם חברות גדולות. זה ענין שצריך להיות מוגדר היטב. למבקר פנימי צריכה להיות סמכות. דוגמה: קופת חולים אחת תקבע שמבקר פנימי שלה יבקר קופה, ואחרת תקבע שהמבקר הפנימי שלה יבדוק את היעילות, או את המנגנון, אם יש אבטלה סמויה או אין אבטלה סמויה.

אני אומר ששר הבריאות יעשה את זה בעצה עם מומחי בקורת, והוא יקבע מה הן התקנות והסמכויות של מבקר פנימי. זה לא פוגע באף אחד.

מ. ידיד:

צריכה להיות אחריות בענין הזה של מבקר פנימי.

היו"ר ח. גרוסמן:

צריך להבחין בין תקנות פנימיות של כל קופה, וזה לא דבר אחיד.

צריך להבחין בין תקנות פנימיות של כל קופה לבין סמכויותיו של מבקר פנימי שזה צריך להיות אחיד בכל הקופות

היו"ר ח. גרוסמן:

לפי חקנון שיוציא שר הבריאות. אלו הן שתי קונצפציות - אם המבקר הוא חלק כללי של התקנות או הוא נפרד.

מ. ידיד:

אני לא מחננד לכך שתקנון קופת חולים מבחינת ההרכב הכללי יהיה אחיד לגבי כולם. אני מציע את זה לחלופין במקרה שהצעת ח"כ דיציאן לא תתקבל.

אני מוכן לומר כי הואיל ויש תקנון שיאושר ע"י שר הבריאות, אז נכתוב שבכל קופות החולים יהיה מבקר פנימי אשר זכויותיו ייקבעו בחקנון קופת חולים, זה ממילא יבוא לאישור.

א. וולף:

נוסף למבקר המדינה יש מבקר פנימי. ונוסף לזה זה צריך לעבור אישור.

אבל אין צורך לפגוע באופן הוולונטרי של הקופה. פיקוח יש, ואנחנו קובעים נוסף לזה מבקר פנימי.

ל. דיציאן:

אנחנו עושים חוק, וקופות החולים נהנים ויזהנו עוד יותר מתקציבי המדינה. כך שלמדינה ולשר יש זכות לקבוע קודם כל שיהיה מבקר פנימי, ולקבוע גם את סמכויותיו, שההבדל בין מבקר המדינה ובין המבקר הפנימי הוא בזה שהמבקר הפנימי יבקר באופן שוטף, כל רגע, כל הזמן, ושהוא עלול לגלות שיבושים ככל שיותר מוקדם מאשר מבקר המדינה.

אני לא אומר שגוף חיצוני יהיה מעל המבקר. אבל סמכויותיו יהיה כאלה וכאלה. אצל מבקר המדינה יכולים להתגלות השיבושים והבזבזים אם נעשו כעבור 3 שנים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חוששת שבתקנות יבוטאו סמכויות שאחר כך יתברר כי הן אינן ניתנות לביצוע. או שלא הכל ניתן לפרט. לדעתי, זה אפילו עלול לצמצם.

ל. דיציאן:

אפשר לומר "על אף..." את הניסוח אפשר למצוא חמיד. זו באמת בעיה של קונצפציה.

א. וולף:

בחתימה למטרה אין שוני, משום שכולם מעונינים למנוע בזבזים. השאלה היא, איך יהיה המבקר הפנימי - שהוא איש הקופה; אם אנחנו כוללים את סמכויותיו בתקנות, שיהיה כפוף וכו'; ולגבי התנאים, שהמבקר יהיה כך וכך, ושיהיו לו סמכויות וכו', פלוס העקרון של התערבות רק במידת הצורך הוולונטרי של הקופות - לכל אלה אני חושב שהחקנון יענה.

ל. דיציאן:

ברגע שאתה לא קובע כללים, אתה לא תוכל לכפות על קופה כלשהי.

אם נקבל את הגירסה של ח"כ ידיד,
אני חושבת שאפשר להסתדר.

היו"ר ח. גרוסמן:

סמכויות המבקר הפנימי חייבות
להקבע ע"י הקופה.

א. וולף:

י. בארי: כמו שהצעתי לגבי סעיף 22, כך אני
מציע לגבי סעיף 23 - שהדברים צריכים
להקבע בחוק. כלומר, הסמכויות צריכות להקבע בחוק זה.

ואילו אני הצעתי שלכל קופה יהיה
מבקר פנימי אשר סמכויותיו ייקבעו

ל. דיציאן:

ע"י שר הבריאות.

אני מקבל גירסה זו של ח"כ דיציאן.
אינני רוצה שיהיה הבדל בין קופה לקופה.

י. בארי:

אומרים לי בכל זאת שאין זה חוק הקופות,
אלא זה חוק ביטוח בריאות.

היו"ר ח. גרוסמן:

על זה יש לנו הערות. אנחנו מוכנים
לקיים ביטוח בריאות שלא באמצעות הקופות.

י. בארי:

יש לנו שלוש גירסאות:

היו"ר ח. גרוסמן:

(א) שהתקנון ייקבע ע"י הקופה;

(ב) שהתקנון ייקבע ע"י שר הבריאות; (ג) שהתקנון ייקבע בחוק.

אני מודה שאני נוטה לגירסה ראשונה -

שה ייקבע ע"י הקופה.

סעיף 24 -

סעיף זה בא להבטיח פיקוח ע"י השרים
בטרם הסמכה על ההוראות.

א. וולף:

כידוע, תקנון של קופת חולים הוא
מאד מאד מקיף, והוא כולל הוראות כאלה שאין לנו ענין להתערב בהן.

סעיף 24 בא לקבוע את המינימום ההכרחי
של התקנון שאותו מוטרים לשרים להסמכה, והשרים רשאים לשנות כל הוראה
שיש לה נגיעה לחוק הבריאות במקרה שהיא סותרת או אינה תואמת.

זה בא להרגיע כמה מבין חברי הוועדה
שחוששים שהתקנונים הפנימיים יכולים

היו"ר ח. גרוסמן:

להוציא את הרוח מהחוק. זה בא להבטיח שכל תקנון של קופה לא יהיה
מנוגד לחוק.

י. בארי:
החשש הזה עליו הצביעה היושבת ראש,
הוא איננו קיים, כי לא לתקנון קופה
זה סותר. גם אם זה סותר אז בית המשפט יבטל אותו.

נאמר פה: "קופת חולים המבקשת הסמכה
חגיש תקנונה לשרי הבריאות והעבודה ואם נראה להם שהוראה פלונית בתקנון
סותרת או אינה חואמת הוראות חוק זה, רשאים הם להורות לקופת החולים
לשנותה והשינוי יהיה תנאי להסמכה." לדעתי, אם קיים סעיף כזה,
אז יש לומר "רחל בתך הקטנה".

כלומר, קופת חולים חגיש תקנונה
לשרי העבודה והבריאות, לא רק כדי לבדוק אם הוראה פלונית חואמת או סותרת;
אם כן, ששרי הבריאות והעבודה יאשרו את התקנון. אם יאשרו את התקנון,
שהם גם יסמיכו אותו.

ל. דיציאן:
מה זה הביטוי הזה "אם נראה להם"?
(היו"ר ח. גרוסמן: כלומר שהם הגיעו
למסקנה) אז הם גם יפסקו? על כל פנים, ביטוי זה של "נראה להם" חייב
להיות ברור.

אני חושב שכאן צריכים להיות שני
דברים: חוק או תקנון, שההוראות של התקנון סותרות את החוק או
את התקנות. השר יכול להוציא תקנות; ג) נניח שהשר לא שם לב שתקנה
מסויימת של הוראה מסויימת של תקנון מנוגד לחוק ולתקנות. זה חסר
באיזו צורה שהיא, וזה מתברר במשך הזמן. לכן אני אומר כי צריכה
להיות לשר הסמכות לדרוש תיקון גם אחרי האישור. (א. וולף: תמצא את
בסעיף 18)

הייתי מציע להוסיף את זה בצורה של

רפרנט, או באופן ישיר.

היו"ר ח. גרוסמן:
מה שהעיר ח"כ דיציאן, זה איננו
סותר את תוכן ההוראה הזו. אולם
מה שמבקש ח"כ בארי, זה דבר לגמרי אחר. מכל מקום, בסופו של דבר
המסקנה היא אותה מסקנה.

אם מגישים תקנון שסותר את החוק,
אז ממילא לא מאשרים אותו. כך משתמע, או כך אני מבינה. לכן אני
לא מבינה מה מניע את ח"כ בארי להכניס פה את ענין האישור של התקנון.
הרי זה לא אישור תקנון אלא מתן הסמכה.

נראה לי כי הוראה זו היא חיובית,
חשובה, ושאפשר להכניס בה את התקון ע"י מחיקת "נראה להם" --- (ל. דיציאן:
גם "רשאים") "רשאי" זה גם חייב.

הנקודה המכריעה היא, מתן הסמכה
לקופת חולים. אנחנו לא מחקנו קופה פרטית, ולא הוצאנו את זה מחוץ
לחוק.

י. בארי:
נכון שהעיקר הוא הסמכה, אבל הסמכה
איננה תלויה רק בתקנון. יש עוד
איכס דברים - כוח כספי ועוד.

בנוסף לכך קיים הענין של התקנון.
לכן, אם קיים סעיף כמו סעיף 24, שקופת חולים מבקשת הסמכה, אז כאן
צריך להכניס את ענין אישורם של שר הבריאות ושר העבודה, ואז אפשר לומר
שזה אחד מתנאי ההסמכה. מכל מקום, התקנון טעון אישור של שר הבריאות
ושר העבודה.

אם השרים יאשרו, אז ממילא תהיה הסמכה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם הם מאשרים, אין עדיין הסמכה. הם יבדקו אם יש הוראה סותרת או

י. בארי:

איננה תואמת וכו'.

אם התקנון יהיה חלק מההסמכה, אז

הם צריכים לקבל אישור.

בסעיף 18 כתוב (מצטט)

ל. דיציאן:

זה בודאי איננו מתייחס לנקודה זו שעוררתי. אמרתי שאם נניח שהיועץ המשפטי בדק ומצא שזה בניגוד לחוק, ומישהו מעיר את חשומת הלב לכך - במקרה כזה השר, לפי סעיף זה, אין לו כל אפשרות לתקן את הדבר למרות שזה בניגוד לתקנון או לחוק, וגם סעיף 18 לא יעזור לו משום שהוא כבר נתן את ההסמכה.

אני מבקש ממך, מר וולף, לבדוק

נקודה זו.

למחוק סעיף 24 את המלים "נראה להם" ו-"רשאים";

ה ו ח ל ט

שהיועץ המשפטי מר וולף לבדוק את הנקודה שהעלה ח"כ דיציאן למרות הכתוב בסעיף 18.

א. וולף: לח"כ בארי ברצוני לומר, כי אנחנו עבדנו

על תקנונים של קופות חולים. אני

חייב לציין כי אלה הם תקנונים ארוכים ונוגעים לפרטי פרטים של כל מיני ענינים. פרטים אלה לא צריכים לענין את השרים, וגם השרים אינם מעונינים בהם. כך שאינני רואה כי שר חייב לאשר תקנון על כל פרטיו. אבל, שר חייב לראות שההוראות לא יסתרו. אם הן סותרות, אז הן בטלות.

מכל מקום, התקנון על כל פרטיו

וסעיפיו - זה ים גדול. לכן אני לא רואה מקום לחייב אישור של תקנון של כל קופה וקופה ע"י השרים.

אני מוכן לחשוב עוד בענין זה.

י. בארי:

ועוד הערה לשוני: "רשאי" זה למעשה

מוסמן. אני מציע לכתוב "יורו" במקום "רשאי". יש פסיקה כל כך ענפה על "רשאי", כך שאין כל סיבה שיכתב "להורות".

"אינה תואמת" זה יותר קיצוני.

א. וולף:

אני מציעה שאנחנו נשאיר "אינה תואמת" וגם את "רשאי".

היו"ר ח. גרוסמן:

סעיף 25 -

א. וולף:

אנחנו רוצים להבטיח דבר שקיים בקופת חולים, או שנציגי הממשלה, שרי בריאות ועבודה, ישבו במוסד אחראי של הקופה. אנחנו לא מכניס את המוסד בשמו, למעט המינהלה, כי היא שונה מכל הקופות. זה דבר מאד מצומצם אפילו בקופה הכללית הגדולה היא מגיעה לחמשה אנשים. המינהלה היא מוסד מצומצם מאד מבחינה מספרית.

(ב) המינהלה יושבת באופן סדיר וצפוף. זה מוסד שמבצע יום יום החלטות של מוסדות שמאחוריו. אנחנו לא רוצים לערב את הממשלה בביצוע יום יומי. אנחנו הולכים עדיין לאור העקרון שקופת חולים זה גוף וולונטרי. לכן אנחנו אומרים למעט הנהלה.

י. בארי:

כמובן שסעיף כזה נגזר ישירות, או שזו תוצאה ישירה מכך שמוסדות אינם נקבעים בחוק. אם הם היו נקבעים בחוק, אז היה מוצע כאן באיזה מוסד ישבו נציגי המדינה. הואיל והם נקבעים בתקנון, אז בכל קופה וקופה יחליט שר לאיזו קופה ישלח נציגיו.

זאת ועוד: שני נציגים במוסד אחד שימנה 200 חבר, ואילו במוסד אחר ימנה 10 חברים. בקופה האחרת יהיו 20%.

למעשה, לי לא נראה מצב זה. אני חוזר על הצעתי הראשונה - לקבוע את המוסדות בחוק. יתר על כן, אם לא יצליח שם, אז אני מציע - במקום שני נציגים, שאנחנו נקבע אחוז שיהיה למדינה במוסד הקובע.

אני מציע שנקבע את האחוז בהתאם למספר החברים. כלומר, שהאחוז של נציגי המדינה ייקבע בהתאם למספר החברים.

שרי הבריאות והעבודה יקבעו את המוסד, ושם נקבע את האחוז שיבוא במקום "שני נציגים".

ל. דיציאן:

יש כאן שתי בעיות: (א) כוח ההצבעה של נציגי הממשלה. אם לא מינהלי, אז אני יכול לקבוע בחוק שזה המוסד המצומצם ביותר. מועצת קופת חולים יכולה להיות מורכבת מ-250 חבר, ובאחרת - הוועד המפקח מונה 31 חבר. אני מביא את זה בתור דוגמה.

אם אני קובע שמוסד מצומצם מחוץ למינהלה, אז קבעתי בזה את הגוף, ואז זה לא שנים מתוך שלושים, אלא זה יכול להיות גם שנים מתוך עשרה, ושנים מתוך שלוש מאות. מחר יכולה הקופת חולים הכללית לבטל את הוועד המפקח --- (א. וולף: זה שינוי בתקנון) במקרה כזה אינני יודע אם שר יכול להתערב.

מ. ידיד:

אני מסכים שיש לקבוע כאן את האחוז.

אבל אני מציע שיהיה "למעט הנהלה". הם עלולים למנות מינהל כזו שנציגי הממשלה לא יהיו שם. אני רוצה לאפשר לממשלה להיות בכל מוסד של קופת חולים.

לא הייתי רוצה שיהיה כתוב "את המוסד", אלא לכתוב בכל מקום שימצאו לנכון. כלומר, שהדבר הזה חייב להיות כללי וכולל. יתכן שהשרים לא ירצו בזה.

י. בארי:
אין ספק שכוונתו של ח"כ דיציאן טובה.
אבל אם אני הייתי מגיש תקנון לפי
הצעת ח"כ דיציאן אז הייתי אומר שישלח את הנציגים, ואז לא תהיה להם
השפעה.

אני מסכים להצעתו של ח"כ ידיד -
שבכל מוסד שיחפצו, יהיו זכאים השרים לשלוח את נציגיהם.

א. וולף:
כתוב "ימנה שר הבריאות".

ל. דיציאן:
ועוד הערה: זה לא גוף נבחר. אני
מסכים לזה שתהיה סמכות לכל מוסד
לשלוח נציג. אם להשאיר רק במוסד אחד, אז יהיה כתוב במוסד המצומצם
הנבחר.

י. בארי:
יבחרו מוסד מצומצם כדי לנטרל את
המדינה.

ח. שמעוני:
יש פתרון - למחוק את "למעט המינהלה".

היו"ר ח. גרוסמן:
אולי בקופת חולים מסויימת זה לא
נקרא "מינהלה"?

א. וולף:
זה לא עניין של שם.

בעניין אחוז הצבעה ושני נציגים: יש
כאן טעות בכוונת הסעיף. הכוונה היא לא להפסיד הצבעה. אנחנו רצינו
שיהיו שני נציגים ממשלתיים, ולכן לא משנה לי מה מספר החברים. על כל
פנים, זה לא יכול להיות שיהיו שם 330 חברים, כי השר בוחר את הגוף.
ההבדל יכול להיות בין 10 ל-30, ואולי ל-50. לא חשוב לנו אם יהיו
שני נציגים בין 10 או בין 30 חברים.

אנחנו לא רוצים להצביע במוסדות.
יש לנו אמצעים אחרים לכך. ולמה שזה ייעשה בדרך של הצבעה? מכל מקום,
זה לא כוח הצבעה, אלא מעמד. נכון הוא שבסופו של דבר יש לממשלה ווטו.
אנחנו לא רוצים להיות מופתעים. לכן אנחנו רוצים שאנשים שלנו יהיו
שותפים לדיונים ושהם גם יביעו את דעת הממשלה, ושיהיו בתוך העניינים.
עניין ההצבעה בא על מנת לתת מעמד
שווה, ולא להיות משקיף.

ועתה, לגבי עצם המוסד: אני חוזר
ומדגיש שהמוסד הזה הנו גוף מיוחד. בבקשה, תקרא לזה "גוף מיוחד".
זה לא עניין של שם. במקום אחד זה נקרא מינהלה, ובמקום אחר - הנהלה.
לא השם הספציפי של המוסד חשוב. אנחנו לא רוצים להיות לא בזכות
הצבעה, ולא בדעה מיעצת. אנחנו לא רוצים לשבת אתם יום יום. אנחנו
רוצים שלשרים יהיו נציגים בתוך הגוף, בתוך הקופה וקופה, לפי מיבנה
הקופה - ושם יהיו נציגים שיהיו שווים זכויות, כמו החברים ששם.

באשר לאחוז - לאחוז אין שום משמעות.
אנחנו רצינו שיהיה מעמד שווה מבחינת החברות.

ל. דיציאן:

אני מסכים לגבי כוח ההצבעה. אבל אם מודגש כוח הצבעה אז שזה יהיה משמעותי. ברצוני להזכיר כאן, כי שמעתי מחברת העובדים, מהנציגים של צי"ם שאמרו כי הם רק 10%, לכן הם אינם יכולים להשפיע.

אני אומר שאם יש מספר מסויים של משתתפים, אז הם יכולים לשכנע חלק מהמוסד, כך שזה ייעשה באופן מכריע. אבל אם יהיו שני נציגים, אז צריך להיות כך - או שאתה אומר שני נציגים בלי זכות הצבעה, ואז אתה מסתמך על זכות ווטו; או שאתה אומר שני נציגים עם זכות הצבעה, וכאן אתה חייב לתת לזה משמעות מתאימה.

מ. ידיד:

לדעתי, לא חייב להיות שלישי, אלא לפי גודל המוסד ששם יש לך זכות הצבעה. ואם נאמר שיכולים לשלוח לשם נציגים כמה שרוצים, אז לא יותר משליש. שכך יהיה לגבי כל המוסדות.

היו"ר ח. גרוסמן:

רבותי, אילו סעיף זה לא היה כאן, אז לא הייתם מציעים ולא הייתם שמים לב. כך נדמה לי. כל רוחו של הסעיף הוא, להשאיר לקופות חולים לפעול. שאם לא כך, אז לא נותנים להם הסמכה.

קופות חולים ישמחו אם תמחקו סעיף זה. אבל בא המשרד ואומר: לא. אני רוצה בכל זאת דריסת רגל. אולם אתם רוצים יותר מזה.

על כל פנים, אני בעד השארת הסעיף כמות שהוא, וזה מעל ומעבר למה שהחוק מחייב. זאת הצעתי.

אני חושבת כי הצעתו של ח"כ ידיד היא הכי מתקבלת על הדעת.

י. בארי:

זכינו ליושבת ראש ועדה עם נסיון עשיר בחיים ציבוריים. בכל זאת ברצוני לומר: קיים גם מושג של נציגים בזכות דעה מייצגת. אילו הציעה הממשלה למדינה שחיה הזכות לשלוח נציגים בזכות דעה מייצגת אז לא היה ויכוח. אבל המצב הוא כזה, אם רוצים כוח הצבעה אז תקבע אחוזים וכו'; או שאתה רוצה דעה מייצגת. מה ההגיון שיש בשני נציגים בזכות הצבעה? למה דוקא שנים? המדינה השמיעה את קולה, או שאתה רוצה באמת כוח הצבעה - אז תגיד את זה.

א. וולף:

אם נציג יהיה בזכות דעה מייצגת, אז באיזה שהוא מקום דבריו לא יישמעו. לכן באה ההצעה של ההצבעה.

היו"ר ח. גרוסמן: אני מציעה שהסעיף יישאר במות שהוא.

סעיף 26 -

ל. דיציאן:

אני מציע להוסיף כאן את התנאי שהצעתי בסעיף 24 - להוסיף סעיף קטן (4), וזה יפתור את הבעיה כי מדובר פה על ציטול הסמכה.

י. בארי: לדעתי, חסר פה משהו. מה אם קופה מפרה הוראה מהוראות החוק?

שרי הבריאות והעבודה רשאים לבטל הסמכה. וכאן זה אחרי הסמכה. אם קופה מפרה הוראה מהוראות החוק, אז אין רשאים לבטל?

(ב) ואם קופה מפירה הוראה בסיסית מהוראות החוק שלה - מה במקרה כזה? אני חושב שצריך לתח את הדעת על כך.

מ. ידיד: למעשה, יש פה ביטול הסמכה. אולי ייעשה משהו במתכוון, אז מה יהיה?

היו"ר ח. גרוסמן: אז יש כונס נכסים, וזה קיים בסעיף 32.

א. וולף: אני סבור שבסעיף 26(2) יש להוציא את המלה "להסמכה", כי בהתאם לסעיף 18 אפשר יהיה לקבוע את זה.

לח"כ בארי: אנחנו נבדוק מה שח"כ דיציאן הציע לגבי סעיף 24, ונוסיף את זה גם כאן, כך שזה למעשה עונה.

י. בארי: פה מדובר על ביטול רשיון, זה כמו הפרת תנאי הוראה מהוראות החוק.

א. וולף: אני רוצה לבדוק את זה. לגבי החקנון: אם קופת חולים משנה את החקנון, או לא פועלת או לא נותנת שירותים וכו' - הרי שלזה יש לנו מענה.

י. בארי: נכון שזה לא צריך להיות גורף.

היו"ר ח. גרוסמן: לא מבחינת השירותים, אלא סעיפי שירות שהיא חייבת לתח - שהיא לא מגייסת את מוסדותיה הדמוקרטיים --- (א. וולף: אנחנו מדברים על ביטול הסמכה) זה מרחיק לכת מה שאומר ח"כ בארי.

י. בארי: רשאים - זה יכול להיות עם שיקול דעת. לדעתי, צריך לגבש את הרעיון שאמרת כאן, גברתי היושבת ראש, שקופת חולים לא מספקת את שירותיה ---

א. וולף: אם היא מפירה הוראה מהוראות החוק, אז זה קיים בפסקה (4); או שהיא מפירה תנאים, או משנה את החקנון שהוא למעשה במצב של הפרת חקנון - כל אלה הנם סיבה לביטול הסמכה. דברים אחרים לא צריכים להיות של ביטול הסמכה.

ה ו ח ל ט
שהיועץ המשפטי מר וולף ימציא
לוועדה רשימת נושאים להפרת הוראות
של התקנון.

טעיפים 27 ו-28 -

ל. דיציאן: אני לא שלם עם העובדה - נניח - שלא

נותנים את השירותים. הרי לא יהיה

כה קל ששר הבריאות יקבע את מה שהם התחייבו לתת למבוטח, ולמרות זה מגיעים למסקנה שצריך לבטל את ההסמכה אחרי פרוצדורה זו שתקח חודשיים-שלושה, ולאחר מכן יש עוד 3 חודשים זמן. ועד שיקבע בית המשפט מה שיקבע, זה עוד שנתיים. כך שהמבוטחים יחכו שנתיים וחצי. אם נכתוב בית משפט העליון כבית משפט לצדק, זה ילך יותר מהר.

זאת ועוד: מה יש לעשות כדי

להבטיח את השירותים למבוטחים במשך הזמן הזה?

נניח, שהשר יהיה נוסף לביטול ההסמכה -

רשאי למנות כונס נכסים על מנת שהוא ידאג לתת שירותים. יכול להיות גם מפרק נכסים.

כתוב בסעיף 29(א) "על אף האמור בכל

דין, לא יפורק תאגיד שהוא קופת חולים פירוק שלא מרצון אלא לאחר ביטול הסמכתה." בדקתי את זה, וחסר לי משהו כדי להבטיח את זכויות המבוטחים.

היו"ר ח. גרוסמן: אולי זה יבוא אחר כך. אם לא, אז

ניתן את דעתנו.

מ. ידיד: אם הזמן קזה יהיה ממושך, הרי שזה

עלול להגיע למצב שמבוטחים יסבלו.

לכן אני מציע שיהיה 30 יום במקום 60 יום.

ועוד אני מציע, שיהיה בית דין גבוה לצדק, או בית דין

עליון בדרך של המרצה, כך אנחנו נוחנים הנחיות לבית הדין שזה לא

יימשך זמן רב. כלומר, שהענין ייגמר תוך חודשיים, ולא שנתיים.

היו"ר ח. גרוסמן: ההערות האלה הן במקומן.

ל. דיציאן: ובלבד שיובטחו זכויות המבוטחים

לשביעות רצונו של שר הבריאות.

יש לדאוג, קודם כל, לשירות המבוטחים.

א. וולף: יש סעיף 10 שמדבר על מבוטח שאין

במקומו שירות רפואי. אני רוצה לבדוק

את הבעיה. אני מתכוון למקום שאין בו שירות רפואי. אין ספק שצריך

לדאוג למבוטחים.

ל. דיציאן: יש בית דין גבוה לצדק שמקבל ערעורים.

אני חושב שבחוק החברות יש משהו

כזה. באחד החוקים בחברות או בתאגידיים יש הוראה כזו.

היו"ר ח. גרוסמן:
קיימות שתי בעיות: (א) זירוז הפרוצדורה; (ב) מה יהיה עם המבוטחים על מנת שיקבלו את השירות הרפואי.

א. וולף:
אם אנחנו נקצץ במועדים אלה, אנחנו נפגע בענין. ביטול הסמכה של קופת חולים הנו דבר רציני וזה לא ניתן להיעשות כלאחר יד. יתכן שהמגמה צריכה להיות להבטחת זכויות המבוטחים. איך לעשות את זה - אינני יודע אם בסעיף זה. יתכן שזה יהיה בסעיף 29 או בסעיף 30. אני מציע להשאיר את זה לבדיקה.

אני מציע שאנחנו נחזור לאי שינוי המועדים והגופים, אלא לדאוג לשירות המבוטחים.

מ. ידיד:
על קופת חולים מוטלת האחריות למבוטחים. עצם העובדה שהגיעו לביטול הסמכה, הרי שזו פגיעה במבוטחים. אולי תאמר שאתה מעביר את המבוטחים לקופת אחרת --- (א. וולף: העברה זה דבר מסובך) מכל מקום, שיהיה תהליך מהיר על מנת להביא למבוטחים שירות במינימום של זמן.

היו"ר ח. גרוסמן:
מה שמטריד זה הפרוצדורה של בית המשפט. אולי יש לומר כי זה ייעשה בתנאי שלא יבולע למבוטחים ---

א. וולף:
תקנות שר הבריאות הבטיחו לתת שירות למבוטחים בין אם באמצעות אותה קופה ובין באמצעות קופה אחרת.

ל. דיציאן:
יש לבדוק אם קיימת אפשרות להסמך את בית הדין הגבוה לצדק, ואם יש פרוצדורה כזו. לדעתי, הפרוצדורה של בית הדין הגבוה לצדק היא תמיד יותר קצרה לגבי המתנה. שהמבוטח ידע היכן הוא עומד.

ח. פנחסוביץ:
לגבי המתנה, או שהמשפט לא נקבע ע"י מזכיר בית המשפט - במקרה כזה יש להגיש שמזכיר בית המשפט יקבל הנחיות ממנהל בית המשפט שהוא יקבע את זה תוך שבוע-שבועיים.

אינני יודעת עד כמה העומס הוא גדול בכית הדין העליון. בודאי תהיה הנחיה לקבוע מיד.

ח. שמעוני:
בעקבות ההנמקות, ובהמשך לסעיף 27, אני מציע: "החליטו השרים על ביטול ההסמכה, יבטיחו מתן השירות התקין למבוטחים באותה תקופה".

ה ו ח ל ט
לבדוק את ענין הפרוצדורה לגבי הסעיפים 27 ו-28;

שבסעיף כלשהו, אם בסעיף נפרד או משותף - יש להבטיח את המשך השירות למבוטחים אם בקופה זו או אחרת

סעיף 29 -

י. בארי:
לעניות דעתי, יש להוסיף לסעיף 29 (א) -
אם קבע בית המשפט נסיבות המצדיקות
את צו הפירוק, שכן אז יש לבטל את צו ההסמכה.
לדעתי, זה צריך להיות עילה לביטול
ההסמכה.

מ. ידיד:
הייתי רוצה לקצץ את 60 יום. לדעתי,
מספיק חודש ימים.

היו"ר ח. גרוסמן:
זה מתן התראה למבוטחים.

י. בארי:
זה פירוק מרצון.

מ. ידיד:
כל דאגתי היא למבוטח.

ל. דיציאן:
הניסוח של החוק הקיים לגבי ההחלטה
נכנס לתוקף רק אחרי 90 יום. אני
מדבר על סעיף 27.

י. בארי:
אסור לקבל החלטה כזו אלא אם
נמסר לכולם לכולם.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני רוצה לחוציא משני חברי הוועדה
את החשש. לדעתי, להיפך - הכוונה
פה להיטיב עם המבוטח.

ח. שמעוני:
למה היא מחליטה להתפרק? היא מגיעה
למסקנה כזו, והיא רוצה לגמור את העסק.
לכן היא צריכה 90 יום, אך בינתיים יסבלו המבוטחים שימצאו במצב של
ערעור גמור.
לדעתי, ח"כ ידיד צודק. אלא אם כן
הסעיף הזה דן על ההודעה, ואז צריך לדאוג למבוטחים.

א. וולף:
הדוגמה שהיא לא יכולה לתת שירות,
אז אין פירוק מרצון. דבר כזה איננו
מסתחר.

ל. דיציאן:
אני הולך בקיוון הפוך: מי הם
למעשה המחליטים להתפרק מרצון? - הגוף
המזומצם. מישהו היה מעוניין לקבל את הקופת לידו, ואז הזכות בידי
המבוטחים לסרב לכך. ההנהלה חושבת כך, ואילו הם חושבים אחרת. כך
צריך לבחור הנהלה אחרת. בסעיף 27 הבעיה היא זו. אלא שכאן כתוב
כי אם שר הבריאות החליט שיש לבטל את ההסמכה, וביטול ההסמכה ייכנס
לתוקפו אחרי 90 יום, אז לזה צריך לתת פרקום כדי שהחברים המבוטחים
ידעו על כך. זו כוונת השר. אני גם כן רוצה שהמבוטחים ידעו מזה.

מר ליינדר:

השאלה היא, אם זו הדרך, או לקבוע פרטום ברבים, או בפומבי.

יכול להיות שנמסרה הודעה, ולא לפי מבוטחים לא נודע הדבר. קודם כל פרטום ברבים שיהיה. יכול להיות שאין יכולת טכנית להגיע אל כל המבוטחים --- (מ. ידיד: הודעה בכתב ופרטום בשני עתונים) יכול להיות איחוד קופות.

א. וולף:

יש סעיף על איחוד או התמזגות קופות חולים שרואים אותם קופת חולים מוסמכת.

היו"ר ה. גרוסמן:

קבלתי הצעה ואני רוצה לאמץ אותה - שבסעיף 22 אם אנחנו נוסיף שכל חבר קופת חולים תהיה לו הזכות לעיין בתקנון קופת חולים - הרי שאני חושבת כי זה יכול לענות על השאלה. כלומר, כל חבר קופת חולים יודע לאיזה קופת חולים הוא מצטרף.

אני עוד אציע הצעתי זו לכשנגיע להצבעה.

א. וולף:

לח"כ בארי - אם ביה המשפט מוצא עילה לפירוק: ח"כ בארי, אתה מציע שתהיה עילה לביטול הסמכה - אני חושב שאנחנו נכנסים לענין שלא יודעים את גבולותיו.

ענין פירוק קיים בסעיף 26, כך שאינני יודע לאיזה שטח אנחנו נכנסים, כי זה מאד מרחיק לכת. אנחנו נכנסים לשטח ממוקש.

י. בארי:

טוב. אני אשקול את זה.

היו"ר ח. גרוסמן:

תודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.10.